

عنوان مقاله:

بررسی معناشناسی دعا در قرآن کریم در سه گام

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات ادبی متون اسلامی، دوره 6، شماره 22 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمد کرمی نیا - دانشگاه قرآن و حدیث قم

حسین حسینی امین - دانشگاه ولیعصر

جواد صیدانلو - دانشگاه قرآن و حدیث قم

خلاصه مقاله:

معناشناسی بخشی از زبانشناسی امروزی (زبانشناسی توصیفی و ساخت گرا) است. معناشناسی به دنبال مطالعه و بررسی شرایط تولید معنا و دریافت آن نزد خواننده است. در واقع، نویسنده اثر را به عنوان تولید دستورزبانی و گرامری نگاه نمی کند و در نگاهی نو به مطالعه فرهنگ واژه و جهان بینی حاکم بر آن می پردازد. از این رو، با علم تفسیر متفاوت است. این روش در میان مستشرقان نظیر ایزوتسو و برخی از محققان اسلامی به کار گرفته شده است. پژوهش حاضر به کمک دانش معناشناسی با رویکرد به محورهای خرد و کلان و روابط همنشینی و جانیشینی به مفهوم دعا در قرآن کریم در سه گام می پردازد. در اولین گام به بررسی معناشناسی واژگانی دعا بر پایه معنای وضعی و لغوی و مطالعه جهان بینی و فرهنگ قومی عرب جاهلی در پیش از اسلام پرداخته است. در دومین گام برای رسیدن به معنای واژه دعا، به شبکه معناشناسی واژه های هم معنا، واژه های متضاد، و واژه های ملازم دعا در قرآن پرداخته است. در آخرین گام، به تحلیل متنی دعا و تعریف دعا و بررسی واژه های کلیدی و کانونی آن در قرآن می پردازد.

کلمات کلیدی:

"قرآن"، "دعا"، "معناشناسی"، "شبکه معنایی"، "ترادف و تضاد و ملازمه"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1497453>

